

Valtiosopimukset

FINLEX®

Hae

- Nimikehaku viitetietokantaan
 Tekstihaku sopimustekstiin

SopS n:o 37/1983

Annettu 04.07.1983

Asetus

Asetus kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä vuonna 1972 tehtyyn yleissopimukseen liittyvien sääntöjen muutosten voimaansaattamisesta

Ulkoasiainministerin esittelystä säädetään:

1 §

Kansainvälisistä säännöistä yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä vuonna 1972 tehtyyn yleissopimukseen (SopS 30/177) liittyvien sääntöjen muutokset, jotka Kansainvälisen merenkulkujärjestön (IMO) yleiskokous on hyväksynyt 19 päivänä marraskuuta 1981, ovat voimassa 1 päivästä kesäkuuta 1983 niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tämä asetus tulee voimaan 4 päivänä heinäkuuta 1983.

Naantalissa 29 päivänä kesäkuuta 1983

[Alkuperäinen sopimus n:o 30/1977](#)

Vuoden 1983 muutokset KANSAINVÄLISIIN SÄÄNTÖIHIN yhteentörmäämisen ehkäisemiseksi merellä 1972

1 sääntö

Soveltaminen

c) Nämä säännöt eivät estä sellaisten erityisten määräysten soveltamista, joita jonkin maan hallitus on antanut sota-alusten tai saattueena kulkevien alusten muista asema- tai merkkivaloista, merkkikuvioista taikka äänimerkeistä tai laivueena kalastusta harjoittavien kalastusalusten muista asema- tai merkkivaloista tai merkkikuvioista. Siinä määrin kuin mahdollista, nämä muut asema- tai merkkivalot, merkkikuviot taikka äänimerkit eivät saa erehdyttävästi muistuttaa muualla näissä säännöissä määrättyjä valoja, merkkikuvioita tai äänimerkkejä.

3 sääntö

Yleiset määritelmät

g) Alus, jonka ohjailukyky on rajoitettu, tarkoittaa alusta, joka työnsä luonteen rajoittaman ohjailukyvyyn takia ei voi ohjailua näiden sääntöjen vaatimusten mukaan eikä näin ollen kykene väistämään muita aluksia.

Aluksia, joiden ohjailukyky on rajoitettu, ovat muun muassa seuraavat:

- 1) alus, joka on laskemassa, huoltamassa tai nostamassa merimerkkiä, vedenalaista kaapelia tai putkijohtoa;
- 2) alus, joka on suorittamassa ruoppausta, merenmittausta tai vedenalaista työtä;
- 3) alus, joka on kulussa ollessaan suorittamassa varastojen täydennystä taikka henkilöiden, muonan tai lastin siirtoa;
- 4) alus, joka on lähettämässä tai vastaanottamassa ilma-alusta;
- 5) alus, joka suorittaa miinanraivausta;
- 6) alus, joka suorittaa sen laatuista hinausta, että sekä hinaavan aluksen että hinattavan kyky poiketa suunnastaan on tuntuvasti rajoitettu.

10 sääntö

Reittijakojärjestelmät

b) Reittijakojärjestelmää käyttävän aluksen on:

- 1) kuljettava asianomaisen liikennekaistan yleisen liikennesuunnan mukaan;
- 2) mahdollisuuksien mukaan pysyttävä erillään liikennejakolinjasta tai -vyöhykkeestä;
- 3) yleensä saavuttava liikennekaistalle tai lähdettävä siltä kaistan päätepisteiden kautta, mutta saapuessaan kaistalle jommalta kummalta sivulta tai lähtiessään kaistalta jommalle kummalle sivulle, on se tehtävä mahdollisimman pienessä kulmassa yleiseen liikennesuuntaan nähden.
- d) Rannikkoliikennevyöhykkeitä ei yleensä saa käyttää sellainen kauttakulkuliikenne, joka voi turvallisesti käyttää läheisen reittijakojärjestelmän asianmukaista liikennekaistaa. Kuitenkin alle 20 metrin pituiset alukset sekä purjealukset saavat kaikissa olosuhteissa käyttää rannikkoliikennevyöhykkeitä.
- e) Muu kuin ylittävä alus tai kaistalle tuleva tai siltä lähtevä alus ei yleensä saa mennä liikennejakovyöhykkeeseen tai ylittää jakolinjaa paitsi:

- 1) hätätapauksissa välittömän vaaran välttämiseksi;
- 2) harjoittaakseen kalastusta itse liikennejakovyöhykkeessä.

k) Alus, jonka ohjailukyky on rajoitettu sen toimiessa merenkulun turvallisuuden ylläpitämistehtävässä reittijakojärjestelmässä, on vapautettu noudattamasta tätä sääntöä

siinä laajuudessa kuin se työn suorittamiseksi on tarpeellista.

l) Alus, jonka ohjailukyky on rajoitettu sen laskiessa, huoltaessa tai nostaessa vedenalaisia kaapeleita reittijakojärjestelmässä, on vapautettu noudattamasta tätä sääntöä siinä laajuudessa kuin se työn suorittamiseksi on tarpeellista.

13 sääntö

Ohitus

a) Sen estämättä, mitä B osan I ja II osaston säännöissä muutoin on määrätty, jokaisen aluksen, joka ohittaa toista alusta, on väistettävä ohitettavaa alusta.

22 sääntö

Valojen näkyvyys

d) Huonosti näkyvissä, osittain vedenpinnan alapuolella olevissa aluksissa tai esineissä, joita hinataan:

- valkoinen, ympäri näköpiirin näkyvä valo, 3 meripeninkulmaa.

23 sääntö

Kulussa olevat konealukset

c) 1) Pituudeltaan alle 12 metrin konealus voi tämän säännön a kappaleessa määrättyjen valojen asemesta näyttää ympäri näköpiirin näkyvää valkoista valoa ja sivuvaloja;

2) Pituudeltaan alle 7 metrin konealus, jonka suurin nopeus on enintään 7 solmua, voi tämän säännön a kappaleessa määrättyjen valojen asemesta näyttää ympäri näköpiirin näkyvää valkoista valoa ja sen on, milloin mahdollista, näytettävä myös sivuvaloja.

3) Pituudeltaan alle 12 metrin konealuksen mastovalo tai ympäri näköpiirin näkyvä valkoinen valo voidaan sijoittaa muualle kuin aluksen pitkästä keskiviivalle, jos sitä on mahdoton sijoittaa keskiviivalle, edellyttäen, että sivuvalot ovat yhdistetyssä lyhdyssä, joka on sijoitettava aluksen pitkästä keskiviivalle tai niin lähelle kuin mahdollista samaa pitkästä viivaa kuin mastovalo tai ympäri näköpiirin näkyvä valkoinen valo.

24 sääntö

Hinaaminen jo, työntäminen

a) Hinaavan konealuksen on näytettävä seuraavia valoja ja merkkikuvioita:

1) kaksi mastovaloa pystysuoraan päällekkäin 23 säännön a kappaleen 1 tai 2 kohdassa määrätyn valon asemesta ja, kun hinauksen pituus hinaavan aluksen perästä hinattavan perään on enemmän kuin 200 metriä, kolme tällaista valoa pystysuoraan päällekkäin;

2) sivuvalot;

3) perävalo;

- 4) hinausvalo pystysuoraan perävalon yläpuolella;
 - 5) kaksoiskartio, parhaiten näkyvässä paikassa, jos hinauksen pituus on enemmän kuin 200 metriä.
- c) Lukuun ottamatta yhdistelmäyksikköä on konealuksen, joka työntää tai hinaa sivulla, näytettävä seuraavia valoja:
- 1) kaksi mastovaloa pystysuoraan päällekkäin 23 säännön a kappaleen 1 tai 2 kohdassa määrätyn valon asemesta;
 - 2) sivuvalot;
 - 3) perävalot;
- d) Konealukseseen, johon sovelletaan tämän säännön a tai c kappaletta, on myös sovellettava 23 säännön a kappaleen 2 kohtaa.
- e) Muun kuin tämän säännön g kappaleessa mainitun aluksen tai esineen, jota hinataan, on näytettävä seuraavia valoja ja merkkikuvioita:
- 1) sivuvalot;
 - 2) perävalo;
 - 3) kaksoiskartio, parhaiten näkyvässä paikassa, jos hinauksen pituus on enemmän kuin 200 metriä.
- g) Huonosti näkyvissä, osittain vedenpinnan alapuolella olevan aluksen tai esineen tai tällaisten alusten tai esineiden yhdistelmän, jota hinataan, on näytettävä seuraavia valoja tai merkkikuvioita:
- 1) jos se on alle 25 metriä leveä, yksi ympäri näköpiirin näkyvä valkoinen valo keulaosassa tai sen läheisyydessä sekä peräosassa tai sen läheisyydessä. Kelluvien nestesäiliöiden ei kuitenkaan tarvitse näyttää valoa keulaosassa tai sen läheisyydessä;
 - 2) jos se on 25 metriä tai sitä leveämpi, kaksi ympäri näköpiirin näkyvää valkoista lisävaloa sivureunoissa tai niiden lähellä;
 - 3) jos se on yli 100 metriä pitkä, ympäri näköpiirin näkyviä valkoisia lisävaloja alakohdissa 1 ja 2 määrättyjen valojen väliin siten, ettei valojen välinen etäisyys ole yli 100 metriä;
 - 4) kaksoiskartio viimeisen hinattavan aluksen tai esineen peräreunassa sekä lisäksi, jos hinauksen pituus ylittää 200 metriä, yksi kaksoiskartio parhaiten näkyvässä paikassa sijoitettuna niin keulaan kuin mahdollista.
- h) Milloin jonkin pätevän syyn takia hinattavan aluksen tai esineen ei ole käytännössä mahdollista näyttää tämän säännön e tai g kappaleessa määrättyjä valoja tai merkkikuvioita, on ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin hinattavan aluksen tai esineen valaisemiseksi tai ainakin sen osoittamiseksi, että läheisyydessä on tällainen alus tai esine.
- i) Milloin jonkin pätevän syyn takia aluksen, jota ei tavallisesti käytetä hinaustoimintaan, ei

ole käytännössä mahdollista näyttää tämän säännön a ja c kappaleessa määrättyjä valoja, ei sitä vaadita näyttämään näitä valoja, kun se hinaa toista alusta, joka on hädässä tai muuten avun tarpeessa. On ryhdyttävä kaikkiin mahdollisiin toimenpiteisiin hinaavan ja hinattavan aluksen välisen yhteyden luonteen osoittamiseksi säännön 36 mukaisesti, erityisesti valaisten hinausköyttä.

25 sääntö

Kulussa olevat purjealukset ja soutuveneet

b) Pituudeltaan alle 20 metrin purjealuksessa voidaan pitää tämän säännön a kappaleessa määrätty valot yhdistetyssä lyhdyssä maston huipussa tai lähellä huippua parhaiten näkyvässä paikassa.

27 sääntö

Ohjailukyvyttömät alukset tai alukset, joiden ohjailukyky on rajoitettu

b) Aluksen, jonka ohjailukyky on rajoitettu, lukuun ottamatta miinanraivausta suorittavaa alusta, on näytettävä:

1) kolme pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää valoa parhaiten näkyvässä paikassa. Ylimmän ja alimman näistä valoista on oltava punainen sekä keskimmäisen valkoinen;

2) kolme pystysuoraan päällekkäin olevaa merkkikuvioita parhaiten näkyvässä paikassa. Ylimmän ja alimman näistä merkkikuvioista on oltava palloja sekä keskimmäisen kaksoiskartio;

3) liikkeessaan veden halki tämän kappaleen 1 kohdassa määrättyjen valojen lisäksi mastovaloa tai -valoja, sivuvaloja ja perävaloa;

4) ankkuroituna ollessaan tämän kappaleen 1 ja 2 kohdassa määrättyjen valojen tai merkkikuvioiden lisäksi valoa, valoja tai merkkikuvioita, joista määrätään 30 säännössä.

c) Konealuksen, joka suorittaa sen laatuista hinausta, että hinaavalla aluksella ja hinauksella on erittäin rajoitettu kyky poiketa suunnastaan, on näytettävä 24 säännön a kappaleessa määrättyjen valojen tai merkkikuvioiden lisäksi valoja tai merkkikuvioita, joista määrätään tämän säännön b kappaleen 1 ja 2 kohdassa.

d) Ruoppausta tai vedenalaista työtä suorittavan aluksen, jonka ohjailukyky on rajoitettu, on näytettävä tämän säännön b kappaleen 1, 2 ja 3 kohdissa määrättyjä valoja ja merkkikuvioita ja on tämän lisäksi, kun este on olemassa, näytettävä:

1) kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää punaista valoa tai kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa palloa osoittamaan sitä puolta, jolla on este;

2) kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää vihreää valoa tai kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa kaksoiskartiota osoittamaan sitä puolta, jolta ohitus voi tapahtua;

3) ollessaan ankkuroituna 30 säännössä määrättyjen valojen tai merkkikuvioiden asemesta tässä kappaleessa määrättyjä valoja tai merkkikuvioita.

e) Milloin sukellustoimintaa harjoitetaan sen kokoiselta alukselta, että sen on käytännössä mahdotonta näyttää kaikkia tämän säännön d kappaleessa määrättyjä valoja ja merkkikuvioita, on sen näytettävä seuraavia:

1) kolme pystysuoraan päällekkäin olevaa ympäri näköpiirin näkyvää valoa parhaiten näkyvässä paikassa. Ylimmän ja alimman valon tulee olla punaisia ja keskimmäisen valon tulee olla valkoinen;

2) kansainvälistä viestilippua A vähintään 1 metrin korkuisena levynä. On varmistauduttava siitä, että se näkyy ympäri näköpiirin.

f) Aluksen, joka suorittaa miinanraivausta, on näytettävä 23 säännössä konealuksille määrättyjen valojen lisäksi tai vastaavasti 30 säännössä ankkurissa olevalle alukselle määrättyjen valojen tai merkkikuvion lisäksi kolmea ympäri näköpiirin näkyvää vihreää valoa tai kolmea palloa. Yhtä näistä valoista tai merkkikuvioista on näytettävä lähellä keulamaston huippua ja yhtä keularaa'an kummassakin nokassa. Nämä valot tai merkkikuviot osoittavat, että toisen aluksen on vaarallista tulla 1 000 metriä lähemmäksi miinanraivaajaa.

g) Alle 12 metriä pitkien alusten, lukuunottamatta niitä, joilta harjoitetaan sukellustoimintaa, ei tarvitse näyttää tässä säännössä vaadittavia valoja ja merkkikuvioita.

29 sääntö

Luotsialukset

a) Luotsaustehtävissä olevan aluksen on näytettävä:

1) maston huipussa tai lähellä huippua, kahta pystysuoraan päällekkäin olevaa, ympäri näköpiirin näkyvää valoa, joista ylempi on valkoinen ja alempi punainen;

2) kulussa ollessaan lisäksi sivuvaloja ja perävaloa;

3) ankkuroituna ollessaan 1 kohdassa määrättyjen valojen lisäksi 30 säännössä ankkuroituneille aluksille määrättyä valoa, valoja tai merkkikuvioita.

30 sääntö

Ankkuroidut ja karilla olevat alukset

e) Pituudeltaan alle 7 metrin alus ollessaan ankkuroituna paikassa, joka ei ole ahtaassa väylässä, kulkuvedessä tai ankkurointipaikassa tai näiden läheisyydessä tai missä muut alukset yleensä liikennöivät, ei ole velvollinen näyttämään tämän säännön a ja b kappaleessa määrättyjä valoja tai merkkikuvioita.

f) Karilla olevan, alle 12 metriä pitkän aluksen ei tarvitse näyttää tämän säännön d kappaleen 1 ja 2 kohtien määräämiä valoja tai merkkikuvioita.

33 sääntö

Äänimerkkivarusteet

a) Pituudeltaan vähintään 12 metrin aluksessa on oltava vihellin ja laivakello sekä pituudeltaan vähintään 100 metrin aluksessa lisäksi kumistin, jonka ääntä ja sointia ei voida erehtyä pitämään laivakellon soittona. Viheltimen, laivakellon sekä kumistimen on täytettävä näiden sääntöjen III liitteessä annetut yksityiskohtaiset määräykset. Laivakello tai kumistin taikka molemmat voidaan korvata muulla laitteella, jolla voidaan antaa samanlaatuisia äänimerkkejä, edellyttäen, että määrätty äänimerkit myös aina voidaan antaa käsikäyttöisinä.

34 sääntö

Ohjailu- ja varoitusmerkit

b) Jokainen alus voi täydentää tämän säännön a kappaleessa määrättyjä äänimerkkejä valomerkeillä, joita voidaan toistaa ohjailutoimenpiteen aikana niin pitkään kuin on tarpeellista:

1) nämä valomerkit tarkoittavat:

- yksi vilkku "Muutan suuntani oikealle";
- kaksi vilkkua "Muutan suuntani vasemmalle";
- kolme vilkkua "Käytän potkurivoimaani taaksepäin".

2) jokaisen vilkun kestoajan on oltava noin yksi sekunti, vilkkujen väliajan noin yksi sekunti ja perättäisten valoryhmien välisen ajan on oltava vähintään 10 sekuntia;

3) tämän merkin antamiseksi käytettävän valon, jos sellainen on asennettu, on oltava ympäri näköpiirin vähintään 5 meripeninkulman etäisyyteen näkyvä valkoinen valo ja sen on täytettävä näiden sääntöjen I liitteen määräykset.

35 sääntö

Äänimerkit näkyvyyden ollessa rajoitettu

d) Ankkuroituna olevan kalastusta harjoittavan aluksen ja aluksen, jonka ohjailukyky on rajoitettu sen työskennellessä ankkuroituneena, on annettava tämän säännön g kappaleessa määrättyjen äänimerkkien sijasta tämän säännön c kappaleessa määrätty äänimerkki.

e) Hinattavan aluksen tai, jos hinattavana on useampia kuin yksi alus, viimeisen niistä on annettava, jos se on miehitetty, enintään 2 minuutin väliajoin neljä peräkkäistä ääntä, nimittäin yksi pitkä ja kolme lyhyttä. Mikäli mahdollista, tämä äänimerkki on annettava heti hinaavan aluksen antaman äänimerkin jälkeen.

f) Milloin työntävä ja työnnettävä alus ovat jäykästi kiinnitettyinä toisiinsa muodostaen yhdistelmäyksikön, on ne katsottava yhdeksi konealukseksi ja sen on annettava tämän säännön a tai b kappaleessa määrätty äänimerkit.

g) Ankkuroituna olevan aluksen on soitettava enintään 1 minuutin väliajoin laivakelloa rivakasti noin 5 sekunnin ajan. Vähintään 100 metrin pituisessa aluksessa laivakelloa on soitettava aluksen keulaosassa ja välittömästi sen jälkeen on aluksen perässä annettava noin 5 sekunnin ajan äänimerkkejä rivakasti kumistimella. Ankkuroituna oleva alus voi lisäksi antaa kolme peräkkäistä ääntä viheltimellään, nimittäin yhden lyhyen, yhden pitkän

ja yhden lyhyen varoittaakseen lähestyvää alusta paikastaan ja yhteentörmäämisen mahdollisuudesta.

h) Karilla olevan aluksen on annettava tämän säännön g kappaleessa määrätty äänimerkki laivakellolla ja vaadittaessa kumistimella sekä lisäksi välittömästi jokaisen tällaisen rivakan kellonsoiton edellä ja jälkeen kolme erillistä ja selvää lyöntiä laivakellolla. Karilla oleva alus voi lisäksi antaa sopivan äänimerkin viheltimellään.

i) Pituudeltaan alle 12 metrin alus ei ole velvollinen antamaan edellä mainittuja äänimerkkejä. Jollei se anna niitä, sen on enintään 2 minuutin väliajoin annettava jokin muu voimakas äänimerkki.

j) Luotsaustehtävissä oleva luotsialus voi tämän säännön a, b tai g kappaleessa määrättyjen äänimerkkien lisäksi antaa neljä lyhyttä ääntä käsittävän tunnistamismerkkin.

36 sääntö

Merkit huomion herättämiseksi

Jos on välttämätöntä, saa jokainen alus toisen aluksen huomion herättämiseksi antaa valotai äänimerkkejä, joita ei voida erehtyä käsittämään miksiäkään muualla näissä säännöissä määrättyiksi merkeiksi, tai voi suunnata valonheittimensä valokeilan vaaraa kohti siten, ettei se häiritse mitään alusta. Toisen aluksen huomion kiinnittämiseksi käytetty valo ei saa erehdyttävästi muistuttaa mitään merenkulun apuvälinettä. Tämän säännön tarkoituksiin on vältettävä käyttämästä korkeatehoisia vilkkuvia tai pyöriviä valoja, kuten salamavalvoja.

37 sääntö

Hätämerkit

Kun alus on hädässä ja pyytää apua, sen on käytettävä tai näytettävä näiden sääntöjen IV liitteessä kuvattuja hätämerkkejä.

38 sääntö

Vapautukset

d) 1) Pituudeltaan alle 150 metrin alusten mastovalojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu näiden sääntöjen I liitteen 3 a kohdan määräyksistä, pysyvä vapautus.

2) Pituudeltaan vähintään 150 metrin alusten mastovalojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu näiden sääntöjen 1 liitteen 3 a kohdan määräyksistä, yhdeksäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

e) Mastovalojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu näiden sääntöjen 1 liitteen 2 b kohdan määräyksistä, yhdeksäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

f) Sivuvalojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu näiden sääntöjen I liitteen 2 g ja 3 b kohdan määräyksistä, yhdeksäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

g) Näiden sääntöjen III liitteessä äänimerkkilaitteesta annetuista määräyksistä, yhdeksäksi vuodeksi näiden sääntöjen voimaantulopäivästä.

h) Ympäri näköpiirin näkyvien valojen uudelleen sijoittamisesta, joka johtuu näiden sääntöjen 1 liitteen 9 b kohdan määräyksistä, pysyvä vapautus.

Liite I Valojen ja merkkikuvioiden sijoitus ja teknilliset yksityiskohdat

1. Määritelmä

Sanonta korkeus rungon yläpuolella tarkoittaa korkeutta ylimmän yhtäjaksoisen kannen yläpuolella. Tämä korkeus tulee mitata pystysuoraan valojen alapuolella olevaan paikkaan.

2. Valojen sijoitukset ja etäisyydet pystytasossa

e) Yksi niistä kahdesta tai kolmesta mastovalosta, jotka on määrätty konealukselle, joka hinaa tai työntää toista alusta, on sijoitettava kuten joko keulanpuoleinen mastovalo tai peränpuoleinen mastovalo; edellyttäen, että jos sitä pidetään perämastossa, alimman peränpuoleisen mastovalon tulee olla vähintään 4,5 metriä pystysuoraan korkeammalla kuin keulanpuoleinen mastovalo.

f) 1)23 säännön a kappaleessa määrätty mastovalo tai -valot on sijoitettava siten, että ne ovat kaikkien muiden paitsi kohdassa 2 kuvattujen valojen ja näköesteiden yläpuolella ja erillään niistä.

2) Milloin on käytännössä mahdotonta pitää 27 säännön b kappaleen 1 kohdan tai 28 säännön määrittämiä ympäri näköpiirin näkyviä valoja mastovalojen alapuolella, ne voidaan sijoittaa peränpuoleisen mastovalon tai -valojen yläpuolelle tai pystysuoraan, keulanpuoleisen mastovalon tai -valojen ja peränpuoleisen mastovalon tai -valojen väliin edellyttäen, että jälkimmäisessä tapauksessa tämän liitteen 3 c kohdan määräykset täyttyvät.

i) Milloin säännöissä määrätään kaksi tai kolme valoa pystysuoraan päällekkäin, valot on sijoitettava seuraavasti:

1) pituudeltaan vähintään 20 metrin aluksessa nämä valot on sijoitettava vähintään 2 metrin etäisyydelle toisistaan ja alimman näistä valoista on oltava vähintään 4 metriä rungon yläpuolella, paitsi milloin hinausvalo vaaditaan;

2) pituudeltaan alle 20 metrin aluksessa nämä valot on sijoitettava vähintään 1 metrin etäisyydelle toisistaan ja alimman näistä valoista on oltava vähintään 2 metriä rungon yläpuolella, paitsi milloin hinausvalo vaaditaan;

3) milloin pidetään kolmea valoa, on niiden oltava tasaetäisyydellä toisistaan.

j) Kalastusta harjoittavalle alukselle määrätystä kahdesta ympäri näköpiirin näkyvästä valosta alemman on oltava sivuvalojen yläpuolella korkeudella, joka on vähintään kaksi kertaa näiden kahden pystysuoraan päällekkäin olevien valojen välinen etäisyys.

k) Kahta ankkurivaloa pidettäessä on 30 säännön a kappaleen 1 kohdassa määrätyn keulanpuoleisen ankkurivalon oltava vähintään 4,5 metriä peränpuoleista korkeammalla. Pituudeltaan vähintään 50 metrin aluksessa on keulanpuoleinen ankkurivalo sijoitettava vähintään 6 metriä rungon yläpuolelle.

3. Valojen sijoitukset ja etäisyydet vaakatasossa

b) Pituudeltaan vähintään 20 metrin konealuksessa sivuvaloja ei saa sijoittaa keulanpuoleisen mastovalon etupuolelle. Ne on sijoitettava aluksen sivulle tai lähelle sitä.

c) Kun 27 säännön b kappaleen 1 kohdassa tai 28 säännössä määrätyt valot on sijoitettu pystysuoraan keulanpuoleisen mastovalon tai -valojen ja peränpuoleisen mastovalon tai -valojen väliin, on nämä ympäri näköpiirin näkyvät valot sijoitettava vähintään 2 metrin etäisyydelle vaakasuoraan aluksen pitkästä keskiviivasta.

5. Sivuvalojen varjostimet

Pituudeltaan vähintään 20 metrin alusten sivuvalojen sisäpuolella on oltava himmeän mustaksi maalatut varjostimet, jotka täyttävät tämän liitteen 9 kohdan määräykset. Jos on tarpeellista noudattaa tämän liitteen 9 kohdan vaatimuksia, alle 20 metriä pitkien alusten sivuvaloissa alukseen päin on oltava himmeän mustat varjostimet. Yhdistettyyn lyhtyyiin, jossa käytetään yksinkertaista pystysuoraa hehkulankaa ja jossa on erittäin kapea erotus punaisen ja vihreän sektorin välillä, ulkopuolista varjostinta ei vaadita.

8. Valovoima

Huomautus. Merenkulkuvalojen maksimivalovoimaa olisi rajoitettava tarpeettoman häikäisyn välttämiseksi. Tätä ei saa saada aikaiseksi valovoimaa säätämällä.

9. Vaakasuorat sektorit

a) 1) Alukseen asennettujen sivuvalojen tulee näkyä keulan suuntaan vaaditulla vähimmäisvalovoimalla. Valovoiman tulee vähentyä niin, että se saavuttaa käytännöllisesti katsoen täydellisen valokatkon 1 asteen ja 3 asteen välillä määrättyjen sektorirajojen ulkopuolella.

2) Perävaloille ja mastovaloilta sekä sivuvaloille 22,5 astetta poikkiviivan peränpuolella vaadittua vähimmäisvalovoimaa on ylläpidettävä aina 5 asteen päähän 21 säännössä määrättyjen valosektorien rajoista. Alkaen 5 asteesta valosektorin rajoista valovoima saa vähentyä 50 prosenttia sektorirajoihin saakka; sen tulee vähentyä tasaisesti niin, että saa saavuttaa käytännöllisesti katsoen täydellisen valokatkon enintään 5 astetta määrättyjen sektorien ulkopuolella.

b) Ympäri näköpiirin näkyvät valot on sijoitettava niin, että ne eivät ole mastojen, mastonhuippujen tai muiden rakenteiden varjostamia 6 asteen sektoria enempää 30 säännössä määrättyjä ankkurivaloja lukuun ottamatta, joita ei tarvitse sijoittaa epäkäytännölliselle korkeudelle rungon yläpuolelle.

10. Pystysuorat sektorit

a) Asennettujen sähkövalojen pystysuorilla sektoreilla, purjealusten valoja lukuun ottamatta, on varmistettava, että:

1) vähintään vaadittu vähimmäisvalovoima ylläpidetään kaikilla kulmilla 5 asteesta

vaakatason yläpuolelta 5 asteeseen sen alapuolelle;

2) vähintään 60 prosenttia vaaditusta vähimmäisvalovoimasta ylläpidetään 7,5 asteesta vaakatason yläpuolelta 7,5 asteeseen sen alapuolelle.

b) Purjealuksiin asennettujen sähkövalojen pystysuorilla sektoreilla on varmistettava, että:

1) vähintään vaadittu vähimmäisvalovoima ylläpidetään kaikilla kulmilla 5 asteesta vaakatason yläpuolelta 5 asteeseen sen alapuolelle;

2) vähintään 50 prosenttia vaaditusta vähimmäisvalovoimasta ylläpidetään 25 asteesta vaakatason yläpuolelta 25 asteeseen sen alapuolelle.

13. Hyväksyminen

Sen valtion asianomaisen viranomaisen, jonka lippua alus on oikeutettu käyttämään, on hyväksyttävä valojen ja merkkikuvioiden rakenne sekä valojen asennus alukseen.

Liite III Äänimerkkilaitteiden teknilliset yksityiskohdat

1. Viheltimet

d) Suuntausominaisuudet

Suunnatun viheltimen äänitaso saa olla enintään 4 dB akselin määrättyä äänitasoa heikempi millä tahansa suunnalla vaakatason alueella \bar{n} 45 astetta akselistä. Vaakatason kaikissa muissa suunnissa äänitaso saa olla enintään 10 db akselin määrättyä äänitasoa heikempi, niin että kuuluvuus kaikissa suunnissa on vähintään puolet kuuluvuudesta eteenpäin suuntautuvan akselin suunnassa. Äänitaso on mitattava siinä 113 oktaavikaistassa, joka määrää kuuluvuusrajan.

2. Laivakello tai kumistin

a) Äänen voimakkuus

Laivakellon tai kumistimen tai muun laitteen, jolla on samanlaatuinen ääni, on aikaansaattava vähintään 110 dB äänitaso 1 metrin etäisyydelle siitä.

b) Rakenne

Laivakellot ja kumistimet on valmistettava syöpymättömästä aineesta ja muotoiltava siten, että ne antavat kirkkaan äänen. Laivakellon suun halkaisijan on oltava vähintään 300 millimetriä aluksissa, joiden pituus on vähintään 20 metriä, ja vähintään 200 millimetriä aluksissa, joiden pituus on vähintään 12 metriä mutta alle 20 metriä. Milloin käytännössä on mahdollista, suositellaan konekäyttöistä kellonkieltä tasaisen äänimerkin varmistamiseksi, mutta käsikäytön on oltava mahdollinen. Kellonkielen on oltava vähintään 3 prosenttia kellon massasta.

3. Hyväksyminen

Sen valtion asianomaisen viranomaisen, jonka lippua alus on oikeutettu käyttämään, on hyväksyttävä äänimerkkilaitteiden rakenne, tehokkuus ja asennus alukseen.

-

© 1999 [Oikeusministeriö](#) ja [Oy Edita Ab](#)